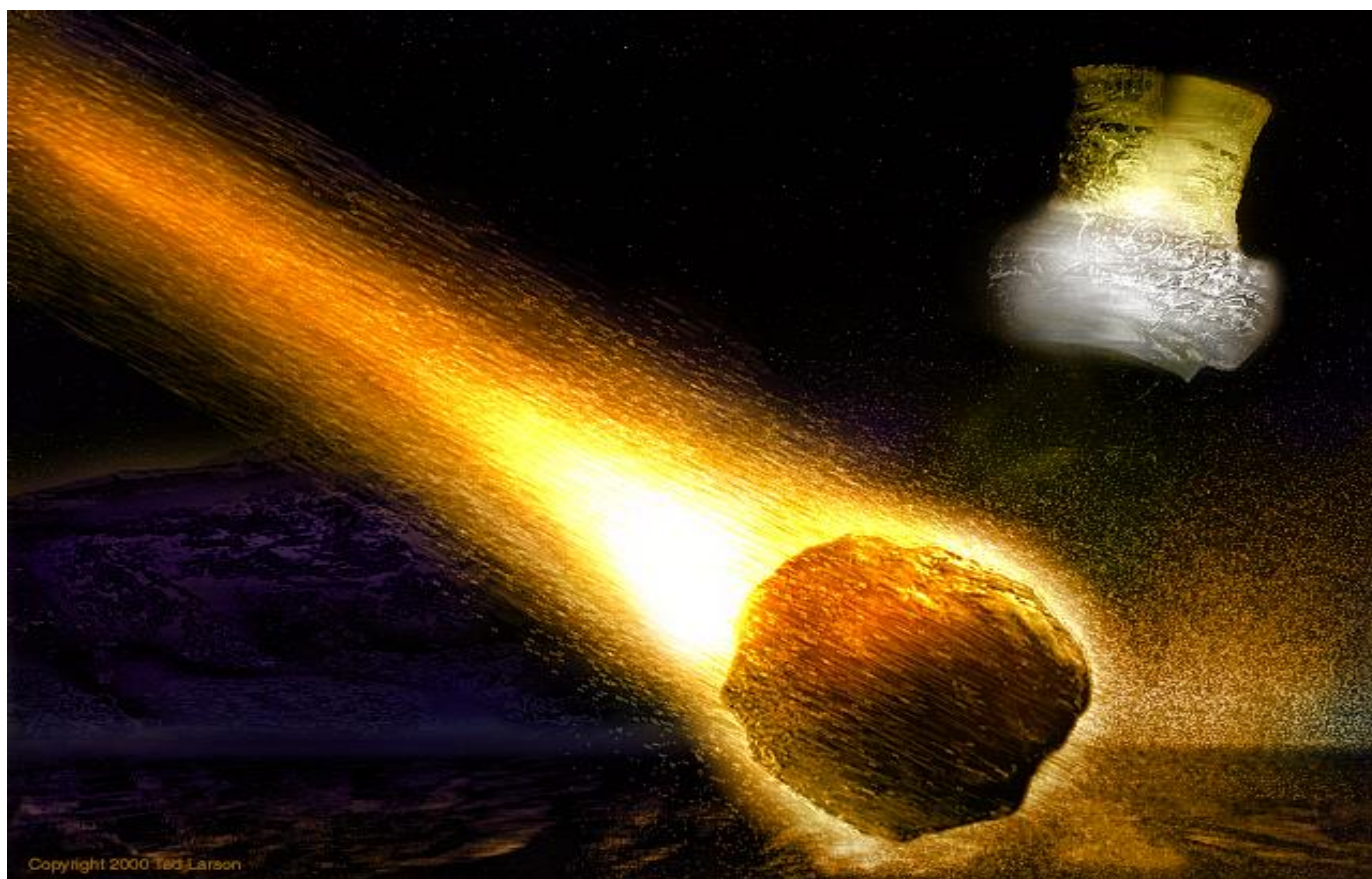

Daniël

‘vers voor vers’ UITLEG

Daniël 2:34-35 en 44-45:

“Hier keek u naar, totdat er, niet door mensenhanden, EEN STEEN werd afgehouden. Die TROF DAT BEELD (uit Nebukadnezar’s droom) aan zijn voeten van ijzer en leem, EN VERBRIJZELDE DIE... Maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg (zijnde de Bruid/Bruidsgemeente van het Lam van God) en vulde de hele aarde.” ...

“**In de dagen van die koningen** (ofwel: de regeringsleiders, die over Europa heersen in de antichristelijke tijd) zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere (aardse) koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen,... **De grote God heeft de koning laten weten wat er hierna geschieden zal. De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar.**”

Een studie van CJH Theys
(1903 – 1983)

NOOT A. Klein (van <https://www.eindtijdbode.nl>):

De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de HSV-vertaling (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is weinig gewijzigd. Wel is er soms – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype.

Christus kwam tot Daniël om te openbaren

Vers 1-6, “In het 3de jaar van Kores, koning van Perzië, werd er een woord geopenbaard aan Daniël, aan wie (aan het begin van zijn ballingschap te Babylonië – zie Dan. 1:7) de naam Beltsazar gegeven is. Dit woord was waarheid en ging over grote strijd (SV: een gezette grote tijd). Hij begreep het woord en hij kreeg inzicht in het visioen. In die dagen was ik, Daniël, drie volle weken aan het rouwen. Smakelijk voedsel at ik niet, vlees of wijn kwam niet in mijn mond, en mijzelf zalven deed ik helemaal niet, totdat die drie volle weken voorbij waren. Op de 24ste dag van de 1ste maand bevond ik mij aan de oever van de grote rivier, dat is de Tigris. Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man, gekleed in linnen, Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels, Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte.”

Hier kreeg Daniël aan de rivier Tigris **een visioen van de Christus vóór Zijn vleeswording** in Bethlehems stal. Van Hem kreeg Daniël een openbaring die in “een gezette grote tijd” – dit is: in een nog veraf gelegen tijdsperiode – zou geschieden.

Daniël ontving een openbaring van Christus

Daniël vastte drie weken, dus 21 dagen. Het resultaat was, dat hem “een Man” verscheen. Vergelijken wij de beschrijving die Daniël van Hem gaf met die, welke Johannes gaf van de Zoon des mensen, in Openbaring 1:13 en verder, dan ontdekken wij een woordelijke overeenkomst tussen deze beide beschrijvingen.

Deze “Man”, Die Daniël zag was dan ook Dezelfde, Die door Johannes werd gezien, toen hij als banneling op Patmos vertoefde. Zowel Daniël als Johannes hadden dus een visioen van Christus. Daniël zag de Christus vóórdát Hij werd geïncarneerd¹ (= ‘vlees geworden’ of ‘in het vlees gekomen’), terwijl Johannes Hem zag als de Hogepriester en de komende “Koning der koningen en Here der heren” (zie Openb. 19:16).

Wat Daniël zag (in hoofdstuk 10:5-6)	Wat Johannes zag (in Openbaring 1:13-18)
1. Er was een Man, gekleed in linnen.	1. Iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten.
2. Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz.	2. Op de borst omgord met een gouden gordel.
3. Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem.	3. Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht.
4. Zijn ogen als vuurfakkels.	4. Zijn ogen waren als een vuurvlam.
5. Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper.	5. Zijn voeten waren als blinkend koper.
6. Zijn woorden als het geluid van een menigte.	6. Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren (“wateren” staat hier voor “volkeren”).

Christus is voor de wereld tot leven òf tot oordeel

Vers 7, “Ik, Daniël, ik alleen zag dat visioen, maar de mannen die bij mij waren, zagen dat visioen niet. Er viel echter een grote verschrikking op hen en zij sloegen op de vlucht om zich te verbergen.”

Ofschoon Daniël in een gezelschap was, zagen de mannen die bij hem waren het visioen niet; Daniël alleen zag het. **Toch schrokken de anderen, zij voelden de aanwezigheid van de Here.** Zó groot was hun schrik, dat zij wegvluchtten om zich te verbergen.

Nu kunt u het beeld uit het Boek Openbaring begrijpen. Als de Christus straks wederkomt in Zijn heerlijkheid, zal deze (heerlijkheid) zo groot zijn dat degenen die niét in Hem geloofd hebben, of Hem niét hebben willen gehoorzamen, zullen begeren om levend begraven te worden onder vallend gesteente, liever dan voor Zijn aangezicht te staan (zie Openb. 6:15-17). Zijn wederkomst is een zegen voor hen die Hem – in geloof en gehoorzaamheid – verwachten, maar tegelijkertijd ook een oordeel voor ongelovigen en ongehoorzamen. Hij (Jezus), het Vleesgeworden Woord (zie Joh. 1:1-18), is – als het Woord van God – een “*tweesnijdend zwaard*” (zie Hebr. 4:12). Het strekt aan de ene kant tot zegen en is aan de andere kant een vloek; het is aan de ene kant een hemel, die voor Gods kinderen opengaat, aan de andere kant is het een gapende muil van de hel!

Ditzelfde vinden wij al in oude dagen, toen de kinderen van Korach opstonden tegen Mozes en Aäron (lees Numeri 16). Ze moesten ALLEN op de plaats van aanbidding komen met hun wierookvat; dáár zou God recht spreken. Toen spleet de aarde en zij, die tegen God gerebelleerd hadden, verdwenen in de gapende muil van de hel (zie Num. 16:28-33). DIT IS HISTORIE! Zou u denken, dat God nù niet dezelfde dingen doet of kan doen? Eénmaal oordeelde Hij door water (lees Genesis 7, dat gaat over de zondvloed); straks zal Hij door vuur oordelen (zie o.a. 2 Petr. 3:3-12 en Openb. 21:8); maar het blijft (Gods) oordeel!² **God is niet veranderd.**

Houdt het oog op Hem gericht, vooral in deze laatste dagen, die vol zijn van boosheid. “*Zoek dan de dingen die Boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn*” (Kol. 3:1b-2). Als u hiermee uw hart en leven vult, wandelt u in de Geest en niet in het vlees. Denk aan het voorbeeld van de ranken in de Wijnstok (zie Joh. 15:1-8+16). Het is niet zó, dat WIJ vruchten voortbrengen

¹ God, die een geestelijk wezen is, heeft in de vorm van de mens Jezus van Nazareth een menselijke vorm aangenomen en is in hem volledig mens geworden. Behalve in de zonde. Meer hierover, zie: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Incarnatie> (noot AK)

² Zie eventueel onze studies “[God gaat in de eindtijd de Gemeente/Kerk en de wereld schudden](#)” en /of “[De Dag van JaH-WeH \(of: De Dag des Heren\)](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

en daarom in Hem blijven. Het is andersom: doordat wij IN HEM blijven, komen er vruchten in ons leven. **Hij brengt vruchten**, door ons heen, **voort**. Wij zijn ons er soms niet eens van bewust. Als wij zó in Hem blijven, werkt de Geest van God, vooral in deze dagen,³ in ons hart en leven.

Daarom is het zo hoogst belangrijk om de onderlinge samenkomsten niet te verwaarlozen (zie Hebr. 10:25). Direct in het volgende vers 26 spreekt de Hebreeënbriefschrijver over “*willens en wetens zondigen*”. **Het is dus zonde in Gods ogen om de samenkomsten willens en wetens te verzuimen en dit doorgaans te doen**. Dan kruisigen wij Hem voor de 2de maal en kunnen wij niet op Zijn barmhartigheid rekenen. Barmhartigheid schenkt Hij aan hen die – ondanks strijd, moeite en zorgen – tot het einde toe weten vol te houden. God is rechtvaardig en moet dus een rechtvaardig oordeel vellen. Het oordeel over de zonde is de dood. Als wij echter doen wat God zegt, kunnen wij altijd op Hem rekenen; dan is uw strijd Zijn strijd, dan zijn uw zorgen Zijn zorgen! Hierin schuilt het geheim van een overwinnend leven.⁴

Christus is een realiteit voor al Zijn kinderen

Vers 8, “*Ik echter, ik bleef alleen achter. Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval en ik had geen kracht meer over.*”

Niet alleen op de metgezellen van Daniël viel een grote verschrikking, ook in Daniël zelf bleef er geen kracht meer over.

Vers 9-10, “*Toen hoorde ik het geluid (SV: de stem) van Zijn woorden. En toen ik het geluid (SV: de stem) van Zijn woorden hoorde, viel ik in een diepe slaap op mijn gezicht, en met mijn gezicht op de grond (SV: met mijn aangezicht ter aarde). En zie, een hand raakte mij aan en maakte dat ik bevend (SV: en maakte, dat ik mij bewoog) op mijn handen en knieën steunde.*”

Toen Daniël de stem hoorde, viel hij in een diepe slaap. Ook Johannes getuigde: “*Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten*” (Openb. 1:17a).

Christus is een realiteit voor al Zijn kinderen, aan wie Hij beloofd heeft Zich te zullen openbaren in de geest (zie Joh. 14:21+26+17). Christendom (beter gezegd: christen-zijn) is daarom een levende ervaring, een omgang met de Geest van Christus, bij de één in sterker mate dan bij de andere.

Maar niet alleen Christus is een realiteit, een Persoonlijkheid; de duivel is dat evenzo. Ik weet niet of u dit in westerse landen kent, maar in het oosten (de schrijver kwam uit Indonesië – AK) is het zeker zó, dat demonen een behuizing zoeken, een lichaam om in te wonen, waardoor zij zich manifesteren. Zo'n lichaam dient hun dan als schuilplaats. Maar niet alleen mensen strekken (= dienen) tot hun behuizing, maar ook hollen, huizen, bomen, enzovoort. Zo kan het gebeuren dat u een huis binnenkomt, waar niemand is en toch uw nekharen recht op staan. Wij noemen zo'n plek “unheimisch” (= Duits voor: beangstigend, onaangenaam, onheilspellend). Heeft u nooit ervaren dat, terwijl u bad, zich opeens angst en vrees van u meester maakten, hoewel u alleen in de kamer was, met de deur op slot? Dan staat de duivel op de loer.

Denk niet dat, als u met geesten te strijden heeft, u deze met dingen van het vlees kunt weerstaan. Daarom wordt ons door het Woord (van God) aanbevolen om de GEHELE wapenrusting van God aan te trekken (zie Efeze 6:10-20), en dit is: de volle kracht van de Heilige Geest, dat is: **Hijzelf IN ons**. In die kracht kunnen wij de duivel weerstaan en hij zal van ons wegvlugten (zie Jak. 4:7). Wij kunnen de duivel niet weerstaan en staande blijven... tenzij Hij in ons is!

Wij zien hier (in Dan. 10:10), dat de Here deed, wat Hij later in Zijn Messiaanse bediening ook zou doen. Toen Zijn hand Daniël aanraakte, bewoog deze zich op de knieën en handpalmen.

Toen Hij Zijn hand op Johannes legde, werd hij weer levend (zie Openb. 1:17). Hoe wonderbaar is het in zo'n Heiland te mogen geloven en Hem te mogen dienen.

Deze “*diepe slaap*” van Daniël was geen gewone slaap. Door de kracht van God ter aarde vallen en door de Here weer opgericht worden is één van de wonderlijkste ervaringen in ons Christelijk leven. Grote mannen Gods hebben dit ervaren. De geestelijke functies van zo'n man Gods zijn meer en krachtiger werkzaam dan ooit te voren. Wij lezen dit van Daniël. Johannes op Patmos ervoer hetzelfde, toen hij die openbaring kreeg op de dag des Heren, zijnde in de Geest (zie Openb. 1:10). Daarna beschreef Johannes alles wat hij hoorde en zag. Toen hij ter aarde sloeg, hoorde hij de stem des Heren tot hem spreken (zie Openb. 1:17-19).

Toen Daniël in diezelfde conditie was, hoorde ook hij de stem van God:

Vers 11, “*Hij (de “Man”, uit vers 5) zei tegen mij: Daniël, zeer gewenste man, let op de woorden die Ik tot u spreken zal en ga staan waar u stond (SV: sta op uw standplaats), want nú ben ik tot u gezonden. Toen hij dat woord tot mij sprak, ging ik bevend staan.*”

Hoe wonderbaar is het, als wij in Gods ogen “zéér gewenst” zijn. Dit wil zeggen, dat wij Gode welbehaaglijk leven. Daniël moest toen opstaan: “op zijn standplaats staan” en hem werd toen meegedeeld, waartoe die “Man” was gezonden.

Toen Hij dat woord tot Daniël sprak, “ging hij bevend staan”. Een dergelijke ervaring was hem niet vreemd; lees Daniël 8:15-19 en 9:20-22. Door de bemoeienis die Gabriël met Daniël had, ontving deze één van de grootste openbaringen die wij in het Woord van God vinden. Maar toen hem dit overkwam, sloeg hij eveneens ter aarde aan de voeten van Degene, Die tot hem sprak.

³ Zie eventueel onze studie “[De werkingen van de Geest in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁴ Zie eventueel onze studie “[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

Daniël gehoorzaamde het bevel om op te staan, vooral waar hem tevoren werd gezegd, dat hij zeer gewenst was bij God. Hij werd hiertoe in staat gesteld door de aanraking van die wondervolle hand. Hij behoefde zich niet ongerust te maken. Hetgeen ook bevestigd wordt in vers 12:

Vers 12, “Toen zei Hij (de “Man”) tegen mij: Wees niet bevreesd, Daniël, want vanaf de eerste dag dat u zich er met heel uw hart op toelagde om inzicht te krijgen en om u te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord, en omwille van uw woorden ben Ik gekomen.”

Dit is een wonderbare boodschap die God tot Daniël deed komen, namelijk die van: **“Wees niet bevreesd”!** Ditzelfde woord richtte de Here tot Zijn discipelen na Zijn opstanding, als Hij binnenkwam, waar zij vergaderd waren (zie Matth. 28:10a). Ook toen Hij ten hemel voer, nam Hij afscheid van Zijn discipelen, zeggende: **“En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen”** (Matth. 28:20). Dit afscheidsword uit de mond van Christus is bemoedigend, vreeswegnemend, vertroostend, en doet ons geloof groeien in een ogenblik. **“Want Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er.”** (Psalm 33:9)

Gods openbaring kwam met vasten en bidden

Hier verklaarde Christus dat Daniëls gebed de eerste de beste dag al, nadat hij ging bidden, gehoord en verhoord werd. Hoe moeten wij soms verzuchtingen slaken in het gebed, en hebben wij te volharden, totdat wij “kamelenknieën” krijgen, en als wij uitgebeden zijn, zijn velen onder ons er nog niet eens zeker van of de Here verhoord heeft of niet. Wat een verschil is hier met Daniël!

Daniël kreeg deze openbaring dus vanwege zijn gebedsleven en geïnspireerd vasten, want niemand kan zoals Daniël vasten of hij moet door de Heilige Geest⁵ hiertoe gedreven zijn. Velen onder ons willen alles van de Here Jezus ontvangen en het liefst maar zonder gebed. Vergeet nooit dat de Heiland, Die door u aanbeden wordt en van Wie u uit genade vraagt, heeft gezegd: **“Bidt, en u zult ontvangen”** (zie Luk. 11:9a). Wanneer wij iets van God willen ontvangen, moeten wij dat onbaatzuchtige gebed bidden, waarin het niet gaat om ons, maar om Christus. Dán wordt ons gebed verhoord. Waarachtig gebed,⁶ dat uit het diepst van ons hart en uit de Geest opkomt, is niet egoïsch (= op zichzelf gericht), maar Christus-gericht. Het is dienstig (= dienstbaar) aan de opbouw van Zijn Koninkrijk. Een kind van God dat waarlijk bidt, bidt zoals de Here geleerd heeft: **“Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde; Uw Naam worde geheiligd...”** (lees Matth. 6:9-13).⁷

Bidt niet, zoals de heidenen, met veelheid van woorden, of als de Farizeeën, die graag gezien wilden worden als zij baden. Want dezulken hebben hun loon al ontvangen. Zij zoeken immers de eer van mensen, die zij zo ook verkrijgen. Maar de Here heeft ons geleerd: Als wij in het verborgene bidden, zullen wij in het openbaar vergelding ontvangen (zie Matth. 6:6).

In dit Schriftgedeelte van Daniël leren wij van 2 dingen, die nodig gedaan moeten worden: bidden en vasten. Ook Mattheüs 6:5-15 en 16:18 spreken hierover. Wij moeten dit doen op aandringen en in de kracht van de Heilige Geest om geestelijke zegeningen te kunnen ontvangen. Voegen wij in eigen kracht het vasten aan ons gebed, dan ontvangen wij niets.

Ook moet ons gebedsmotief waarlijk het dienen zijn van Christus, zonder egoïstische bijbedoelingen. Onlangs hoorde ik van een evangelist, die uit Indonesië op doorreis was naar de U.S.A., dat leden van de VEZA (Volle Evangelie Zakenlieden) gebedscontacten aanlegden om te komen tot een deuropening voor hun handel in de wereld. Van de winst, die daarbij zou worden gemaakt, zou 25% voor het Koninkrijk Gods zijn: voor het bouwen van kerken, Bijbelscholen en dergelijke. Dit lijkt heel mooi, maar voor mij is dit nooit de Bijbelse weg. Het gaat hier immers in wezen niet om het Koninkrijk Gods, maar om de mammon (= de afgod van geld of rijkdom, en de begeerte ernaar). De basis van zulk een gebed is niet gezond en, als u het Woord van God kent, zult u weten dat de Geest van God nooit op zo'n basis werkt.

Zie hoe de “profetenzonen” (jonge werkers in opleiding) te Gilgal leefden ten dage van Elisa (toen er hongersnood was). Ze zochten allen gezamenlijk, in het open veld, wat zij konden gebruiken om hun potje te koken (zie 2 Kon. 4:38-41). Zij dachten niet: “Wij zullen de overige moeskruidenten (HSV: groenten) verkopen en van de opbrengst kunnen wij nog iets aan Elisa geven!” God heeft Zijn werkmethode nooit veranderd. Hij zei: **“Heeft het u aan iets ontbroken, toen Ik u uitzond zonder beurs, reiszak en sandalen?”** (Luk. 22:35, HSV). **God zorgt voor ons, als Hij ons tot de arbeid oproepen heeft.** Elia kreeg aan de beek Krith van Godswege “bekeerde” raven⁸ op bezoek (zie 1 Kon. 17:4-6).

Waar maken wij ons toch zorgen over? Er zijn mensen, die nu nog werken en een goed salaris verdienen, die er nu al over tobben of zij met 80% (van hun huidige salaris) straks zullen toekomen, als zij over een jaar of 10 gepensionneerd zijn... Waar blijft ons geloof tegenwoordig? Ziet u, het is niet altijd een zegen om in een maatschappij te leven, waar men voor u zorgt van de wieg tot het graf. Vaak kunt u zo niet groeien in uw geloof.

Wij hebben te strijden tegen de geestelijke machten der lucht

Vers 13, “De vorst van het koninkrijk Perzië stond 21 dagen tegenover Mij (de “Man”, uit vers 5), maar zie, Michaël, één van de voornaamste vorsten, kwam om Mij te helpen toen Ik daar achterbleef bij de koningen van Perzië.”

Er was iets gebeurd toen Hij tot Daniël wilde komen: de “vorst van Perzië” stond Hem tegen. Wij leren hier verstaan, dat deze “vorst van Perzië” nooit een menselijke vorst kon zijn. Immers, hoe zou een menselijke vorst “le-

⁵ Zie eventueel onze studie **“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”** van CJH Theys. (noot AK)

⁶ Zie eventueel onze studie **“Leer bidden”** van CJH Theys. (noot AK)

⁷ Zie eventueel ons artikel **“Onze Vader, Die in de hemelen zijt”** van Ds. JH Sillevius Smitt. (noot AK)

⁸ “Bekeerde” raven = M.i. zo geschreven vanwege het feit dat deze raven Elia iets, namelijk voedsel, kwamen brengen, terwijl het spreekwoord (vast niet voor niets) luidt: “STELLEN als de raven”. (noot AK)

mand”, Die tot de geestelijke wereld behoort, kunnen weerstaan? Dit is niet mogelijk. Die “vorst van Perzië” was de duivel zelf! Hij is de macht, die altijd tegenstaat, lees Efeze 6:10-20 (vooral de verzen 11-13). Wij hebben de strijd niet tegen “vlees en bloed” en moeten daarom de volle wapenrusting van God aantrekken om te kunnen blijven “staan” (HSV: stand houden), en om te kunnen “wederstaan” (HSV: weerstand bieden – zie Efeze 6:11-13). Wanneer ons dit duidelijk is, verstaan wij ook Mattheüs 12:24-30 (HSV):

“Maar de Farizeeën hoorden dit en zeiden: Deze drijft de demonen alleen maar uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen (SV: de overste van de duivel). Jezus echter kende hun gedachten en zei tegen hen: Ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en geen enkele stad of geen enkel huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden. En als de satan de satan uitdrijft, dan is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe kan zijn rijk dan standhouden? En als ik door Beëlzebul de demonen uitdrijf (SV: uitwerp), door wie drijven (SV: werpen) uw zonen ze dan uit? Daarom zullen die uw rechters zijn. Maar als ik door de Geest van God de demonen uitdrijf (SV: uitwerp), dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen. Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnegaan en zijn huisraad (SV: zijn vaten⁹) roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven. Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij bijeenbrengt, die drijft uiteen.”

Hier schilderde de Here het rijk van satan af. Dat rijk is nooit tegen zichzelf verdeeld, al lijkt het zo. De duivel/satan is sluw, listig en subtiel in al zijn werkingen. Als iemand in Azië bezeten is of ernstig ziek, wendt hij zich tot een zogenaamde “wonderdokter”, een doekoen¹⁰, die met duivelskunstenaar omgaat. Dan zien wij op een gegeven ogenblik, dat zo iemand wordt genezen of dat de duivel bij hem wordt uitgeworpen. Zou dan de duivel de duivel uitwerpen? Dit is alleen te verstaan, als u het Woord van God kent, dat van “machten”, “geweldhebbers” en van “geestelijke boosheden in de lucht” spreekt (Ef. 6:12, HSV).

Zoals er in het Koninkrijk Gods trappen van heerlijkheid zijn, zo vinden wij ook in het rijk van satan trappen van macht. In een aards leger kan een generaal een onderofficier bevelen, niet omgekeerd. Zo is het ook in de geestelijke wereld van satan. Dat “uitwerpen”, dat de “doekoen” doet is niets anders dan het spelen onder één hoedje, om u en mij te misleiden, opdat wij zullen zeggen: “Zie je wel, hij gelooft in God; hij beoefent ‘witte magie’ en daarom heeft hij mij kunnen genezen.” Maar in feite speelt de doekoen samen met de satan. De doekoen is hier dan de “generaal” en de ziektemacht de “onderofficier”. Als de meerdere komt en de mindere beveelt om weg te gaan, weet de laatste niet, hoe vlug hij moet gaan.

De opening van Gods Woord geeft licht. Wij krijgen door deze opening een open oog voor eerst onverklaarbare dingen. Maar alles is onderworpen aan onze Here Jezus Christus. Hij is de Overwinnaar; niemand is meerder dan Hij!

Lees in dit verband ook 2 Korinthe 4:3-4 (HSV): *“Maar in het geval dat ons Evangelie nog bedekt is, dan is het bedekt in hen die verloren gaan. Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen.”*

De “god van deze eeuw” is de satan. Satan en “Christus, het Beeld van God” staan tegenover elkaar. De eerste bindt u, de Laatste ontbindt u!

Een klassiek beeld, waaruit blijkt dat wij “niet de strijd hebben tegen vlees en bloed”, vinden wij in Mattheüs 16:22-23 (HSV): *“En Petrus nam Hem (Jezus) apart en begon Hem te bestraffen; hij zei: God zij U genadig, Heere, dit (namelijk dat Jezus moest lijden en gedood zou worden – zie vers 21) zal beslist niet met U gebeuren! Maar Hij keerde Zich om en zei tegen Petrus: Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen.”*

Wat Petrus tot Jezus zei, was helemaal niet naar de wil van God. Jezus draaide Zich om en zei: *“Ga weg achter Mij, satan!”* Het leek, alsof Hij dit tegen Petrus zei. Maar Hij, Die méér ziet dan wij met onze menselijke ogen, zag de duivel/satan achter Petrus staan, die Petrus op dat ogenblik ertoe kon brengen dit tot Hem te spreken.

U herinnert zich vast wel de Bijbelpassage van Lukas 9:51-56, waar Jakobus en Johannes tot Jezus zeiden, omdat de Samaritanen Hem niet wilden ontvangen: *“Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals ook Elia gedaan heeft?”* (Lees 2 Kon. 1:10-12). De Here antwoordde hen echter: *“U beseft niet wat voor geest u hebt.”*

Wij hebben tegen de duivel te strijden in de gebeden in de kracht van de Heilige Geest

De duivel/satan is de onzichtbare macht, die de wereld regeert en de harten van hooggezetten mensen beroert. Vandaar dat wij voor hen moeten bidden, opdat ook hen het Licht van het Evangelie der genade zal mogen bestralen en zij niet een werktuig in de hand van satan worden. Het falen van menige voorganger is te wijten aan het niet gedragen worden op vleugels van gebed door zijn gemeenteleden. **Op de Gemeente rust een grote verantwoordelijkheid.** Men denkt soms dat alles afhangt van de voorganger, de herder, de leraar, de evangelist of de apostel. O neen! Wij ALLEN zijn levende stenen en worden gebruikt voor de bouw van de muur van het geestelijk Godshuis; elk op zijn eigen plaats. Willen de “schapen” de glorie van God zien en ervaren, dan moeten zij weten dat zij hun herder dagelijks hebben op te dragen tot voor Gods troon. Herders, leraars, evangelisten, enzovoort moeten ervaren, dat zij gedragen worden door de wiekslag van het collectief gebed. Dit leidt tot **eendracht in de Gemeente, waarop de Geest van God Zich kan manifesteren.**

De Here manifesteert Zich niet omdat (alleen) de voorganger bidt of heeft gebeden, maar ALLEN moeten bidden. Wanneer werd Petrus verlost uit de gevangenis? Toen de Gemeente biddende was. Wonderen van God zijn er ook voor deze tijd, maar de Gemeente moet “en bloc” (= gezamenlijk en eensgezind) bidden.

⁹ Een vat = Hier het beeld van de mens (waarin God of de satan kan wonen). Lees o.a. 2 Tim 2:20-21 (SV). (noot AK)

¹⁰ Op Sumatra komt de doekoen voor, een soort sjamaan of medicijnman. Zie eventueel: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Sjamanisme> (noot AK)

Bij gemeenschappelijk gebed wordt bovendien de één aan de ander geslepen. U ziet dat werk niet. Bij de bouw van de tempel van Salomo werd geen hamer gehoord. Zo is ook het werk van de Heilige Geest onzichtbaar en onhoorbaar, maar het resultaat is, dat allen verkwikt naar huis gaan en dat de jaloezie verdwijnt. De Geest van God heeft dan Zijn werk gedaan in aller hart.

“Want wandelende in het vlees, voeren wij de krijg niet (HSV: geen strijd) naar het vlees; want de wapens van onze krijg (strijd) zijn niet vleselijk, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten (= de sterkten of bolwerken van satan); dewijl wij de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis van God, en alle gedachten gevangen leiden (om die te brengen) tot de gehoorzaamheid van Christus.” (2 Kor. 10:3-5, SV)

Hoe dikwijls zijn onze gedachten niet tegengesteld aan wat wij kunnen aanvoelen als de wil van God in ons leven. De Heilige geest, deze kracht van God, Die wij ontvangen hebben, is *“tot nederwerping der sterkten”*; namelijk de sterkten van satan. Deze kracht hebben wij ontvangen om de machten der duisternis te verbreken, maar óók om onze eigen “overleggingen van het hart” neder te werpen, om alle hoogmoed (ook die van onszelf), *“die zich verheft tegen de kennis van God”* en om *“alle gedachten gevangen te leiden (om die te brengen) tot de gehoorzaamheid aan Christus.”* Wij hebben de kracht van de Heilige Geest ontvangen om te verbreken, wat van de boze is, en te niet te doen, wat van ons zelf is; opdat wij onszelf kunnen onderwerpen aan God.

De Heilige Geest is ons niet gegeven om onszelf te verlustigen in Zijn manifestaties en te denken: “Nu kan ik de kracht, die ik heb ontvangen, demonstreren”. Neen, **de Geest is ons gegeven, opdat Hij ons zou brengen tot gehoorzaamheid aan Christus. Hij leidt ons, Hij leert ons, Hij reinigt en heiligt ons, opdat Christus groter moge worden in ons leven.** Hoe groter Christus wordt in ons leven, hoe nederiger wij zijn, maar ook hoe machtiger Hij door ons heen kan werken. Paulus zei: *“Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig”* (2 Kor. 12:10b). Hij (Paulus) was dan machtig door de inwonende, en Zich door hem openbarende Geest van God. Herinnert u zich de kracht en macht, waarin Paulus leefde? Hij werd door een adder gebeten en schudde die af in het vuur... (zie Hand. 28:3-5). Denk ook aan Markus 16:17-18 (HSV): *“En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen (SV: met nieuwe tongen) zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.”*

Meer dan ooit te voren zal satan thans de mammon (= de afgod van geld of rijkdom, en de begeerte ernaar) gebruiken om kinderen van God te laten (af)vallen. Velen zullen zich hierdoor laten verleiden. De aanbiedingen worden dan zó geweldig! Daarbij realiseren wij ons dikwijls niet, hoe zwak wij zijn. Denk aan het Woord van de Here, dat ons waarschuwt: *“De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak”* (Matth. 26:41b en Mark. 14:38b). Het is daarom nodig om ons oog gericht te blijven houden op dat wondervolle kruis, om niet weer in zonden te vervallen: *“Waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht (= van satan), van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid.”* (Ef. 2:2, HSV)

Als Paulus dit in zijn tijd al schreef, wat denkt u dan van de tijd, waarin wij nu leven? Met hoeveel meer kracht is de *“overste (HSV: aanvoerder) van de macht der lucht”* nu niet werkzaam? Hoe dikwijls horen wij de verzuchting van arbeiders van God, dat het nu veel zwaarder arbeiden is, dan toen zij begonnen als jonge werker. De duivel/satan weet, dat hij nog maar een korte tijd heeft; hij mobiliseert alles, wat hij kan. Daarom moeten wij ons meer dan ooit vastklemmen aan Gods belofte: *“Zie, Ik geef u de macht... over alle kracht van de vijand...”* (zie Luk.10:19). Hij, Die ons de opdracht heeft gegeven om zielen te winnen voor Zijn Koninkrijk, zegt: *“Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”* (Matth. 28:18b). Hij heeft ons macht gegeven om *“op slangen en schorpioenen te trappen”* (zie Luk.10:19). God wil, dat wij dit Woord in demonstratie zullen brengen.

Wat heeft men in de loop der tijden al niet gedaan om de Bijbel te vernietigen. Hele bibliotheken zijn zo in vlammen opgegaan, maar God waakt over Zijn eigen Woord. Elders gaf Hij een opwekking, waardoor er weer miljoenen Bijbels nodig waren. Glorie voor God!

Laat ons bij dit Woord blijven leven; dit wil zeggen, dat ons geloof in Hem zó moet zijn, dat wij het Woord in praktijk durven brengen. Daarvoor is het nodig, dat wij dit Woord dagelijks tot ons nemen. Het is Geest en Leven. Psalm 107:20a (SV) zegt: *“Hij zond Zijn woord uit, en heelde (HSV: genas) hen”*. Als God geneest, heelt Hij de gehele mens – naar geest, ziel en lichaam – want **Hij is een volkomen Verlosser**. Hij verlost ons niet voor een deel. Maar wij willen vaak niet loslaten. De sigaret¹¹ smaakt velen nog te lekker. Tabak is geen zonde... maar de verslaving daaraan wel; de begeerte, die in u opwelt, maakt u tot een gebondene. Het stof (in dit geval de tabak) regeert zo over u, en dat is een gruwel in Gods ogen. Immers, *“als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn.”* (Joh. 8:36)

Christus bevocht de vijand alleen voor Daniël, en voor ons

Vers 13b, *“...zie, Michaël, één van de voornaamste vorsten, kwam om Mij (de “Man”, uit vers 5) te helpen toen Ik daar achterbleef bij de koningen van Perzië.”*

Bij de behandeling van Daniël 9:21 en verdere Bijbelpassages hebben wij reeds gezien dat wanneer de Bijbel spreekt van **Melchizedek**, **Michaël** en **Gabriël** wij te maken hebben met Oudtestamentische theofanieën, dit zijn: manifestaties (zichtbare verschijningen) van de Godheid Zelf.¹²

¹¹ De sigaret is hier als voorbeeld gebruikt voor allerlei dingen waaraan wij verslaafd en dus gebonden (kunnen) zijn. (noot AK)

¹² In het Oude Testament verscheen God aan de volgende personen:

- Adam (Genesis 3:8)
- Abraham (Genesis 17:1-4, 9-10, 15-16, 22; Genesis 18:1-3, 10)
- Jakob (Genesis 32:24-30)
- Mozes (Exodus 3:2-6) →

Melchizedek, Michaël en Gabriël zijn veel omstreden Figuren in de Schrift, maar de Bijbel verklaart zichzelf, en wij behoeven daartoe helemaal niet in twijfel te verkeren, als wij nauwkeurig in samenhang lezen en vergelijken, hoedanig hun zending en bediening in het Koninkrijk van God is.

- Wat Melchizedek betreft, wordt dit bevestigd door Hebrëeën 7:1-10.¹³
- Gabriël – de Openbaarder van Gods geheimenissen, een manifestatie van de Heilige Geest – werd gezonden tot de maagd Maria, om haar de geboorte van de Here Jezus aan te kondigen (zie Luk.1:26-38).
- Michaël is de Opstandingsarchangel (= een aartsengel). Wij lezen van Michaël in Openbaring 12:7 en in Judas 1:9. Hij is het Beeld van de Here Jezus Christus, Die alleen de duivel en zijn engelen kan bevechten, weerstaan en overwinnen. Van Hem staat geschreven: *“Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard (= naar de mensen op aarde gekomen) om de werken van de duivel te verbreken”* (zie 1 Joh. 3:8b). Wij weten uit dit alles, dat Michaël waarlijk Niemand anders is dan onze Here Jezus Christus.

Ook hebben wij geconstateerd, dat de *“Man”*, Die tot Daniël kwam om hem een Godsopenbaring te geven, ook Niemand anders was dan Christus Zelf. Met andere woorden verklaarde de Here hier aan Daniël, dat Hij in Zijn strijd tegen de boze (de *“vorst van het koninkrijk Perzië”* – zie vers 13a) door niemand anders werd geholpen. Hij moest hier Zichzelf helpen in Zijn strijd voor Daniël en voor elk ander menskind. Dit stemt overéén met de Godsopenbaring aangaande Zijn kruisdood, waar Hij **alleen** de last van 's mensen zonden had gedragen en de strijd tegen de boze voor ons had aangeboden, en had overwonnen. De glorie zij voor God alléén!

Dit *“alleen strijden”* wordt nogmaals benadrukt door wat Hij toevoegde: *“toen Ik daar achterbleef bij de koningen van Perzië.”*

Christus bracht Daniël in de geestelijke conditie om te verstaan; de openbaring gold een toekomstige tijd

Vers 14-21, *“Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen. Toen Hij in deze bewoordingen met mij sprak, hield ik mijn gezicht naar de aarde gericht en verstomde (SV: sloeg ik met mijn aangezicht ter aarde, en ik werd stom). Maar zie, iemand, Die leek op de mensenkinderen, raakte mijn lippen aan. Toen opende ik mijn mond en ging spreken. Ik zei tegen Hem Die tegenover mij stond: Mijn Heere, vanwege het visioen hebben mij weëën overvallen, zodat ik geen kracht meer over heb. Hoe kan de dienaar van deze mijn Heere dan spreken met U, mijn Heere? Want wat mij betreft, van nu af aan is er geen kracht meer in mij aanwezig en is er geen adem in mij overgebleven. Toen raakte Hij Die het uiterlijk had als van een mens, mij opnieuw aan en Hij versterkte mij. Hij zei: Wees niet bevreesd, zeer gewenste man! Vrede zij u. Wees sterk, ja, wees sterk. Terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt en ik zei: Laat mijn Heere spreken, want U hebt mij versterkt. Toen zei Hij (de *“Man”*, uit vers 5): Weet u waarom Ik naar u toe ben gekomen? Nu zal Ik terugkeren om tegen de vorst van Perzië te strijden. En zodra Ik vertrokken ben, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen. Ik zal u echter vertellen wat is opgetekend in het boek van de waarheid – al maakt niet één zich met Mij sterk tegen hen, behalve uw vorst Michaël.”*

Daniël werd aangezegd, dat hij een openbaring zou krijgen met betrekking tot de toekomst. Als 1ste punt van dit contact met Christus merken wij op, dat Daniël met zijn aangezicht ter aarde sloeg en stom werd.

Het lijkt ons niet aangenaam om alzo een openbaring van God te ontvangen. Daniël werd hier met stomheid geslagen maar... zijn lippen werden door Hem aangeraakt, waardoor hij weer kón spreken. Ook week alle kracht uit Daniël vanwege de heerlijkheid van Zijn Woord, maar Hij gaf hem nieuwe kracht, zodat hij weer werd gesterkt.

Wij zien dan, dat Daniël alle kennis werd geschonken, die hij nodig had, om te verstaan, wat hem zou worden verklaard. Daarna ontving Daniël die openbaring, die hem deed blikken in de toekomst en hem de op handen zijnde val van het Perzische rijk deed verstaan.

U ziet hier, wat een kind van God soms heeft te verduren voordat hij door de Geest van God bekwaam is om een openbaring vanuit de hemel te ontvangen.

Maar God waakt over de Zijnen. Hij is in staat om ons op een plaats te zetten waar men ons niets kan doen, al zou men ons willen villen. Evenzo heeft Hij gewaakt over de 3 jongeren in de vurige oven van Nebukadnezar (zie Dan. 3:10-30) en over Daniël in de leeuwenkuil (zie Dan. 6:8-25).

-
- Jozua (Jozua 5:13-15)
  - Elia (1 Koningen 19:11-13)
  - Daniël (Daniël 3:22-25)

De komst van Christus zoals beschreven in het Nieuwe Testament wordt incarnatie genoemd. (noot AK)

¹³ *“Deze Melchizedek was namelijk koning van Salem, een priester van de allerhoogste God. Hij ging Abraham tegemoet, toen die terugkeerde na het verslaan van de koningen, en zegende hem. 2 Aan hem gaf Abraham ook van alles het tiende deel. In de eerste plaats was hij – aldus de vertaling van zijn naam – koning van de gerechtigheid en verder was hij ook koning van Salem, dat is koning van de vrede. 3 Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde, maar aan de Zoon van God gelijk gemaakt, blijft hij in eeuwigheid priester. 4 Merk nu op hoe groot hij geweest is, iemand aan wie de aartsvader Abraham zelfs een tiende deel van de buit gegeven heeft. 5 Diegenen uit de zonen van Levi die het priesterschap ontvangen, hebben wel volgens de wet de opdracht om tienden te nemen van het volk, dat is van hun broeders, hoewel die ook uit het lichaam van Abraham voortgekomen zijn. 6 Hij echter, die niet van hen afstamt, heeft van Abraham tienden genomen, en hij heeft hem gezegend die de beloften gekregen had. 7 Nu is het ontegenzeggelijk zo dat wat minder is, gezegend wordt door wat meer is. 8 En hier nemen sterfelijke mensen tienden, maar daar nam iemand ze van wie getuigd wordt dat hij leeft. 9 En – om zo te zeggen – ook Levi, die tienden neemt, heeft door Abraham tienden gegeven. 10 Want hij was nog in het lichaam van zijn vader, toen Melchizedek hem tegemoet ging.”*

Hij had Daniël nu gebracht op de plaats, waar Hij hem hebben wilde en in de geestelijke conditie, waarin Hij hem kon gebruiken. Daniël kon niet meer spreken in eigen kracht, maar kon spreken in de kracht van God... In die toestand zag hij in de geest de val van het grote, onoverwinlijke rijk van Perzië. Met "*het boek van de waarheid*" in vers 21, wordt Gods Woord bedoeld.

CJH Theys¹⁴
(1903 – 1983)

Einde van hoofdstuk 10 – wordt vervolgd

---

¹⁴ De Bijbelverzen zijn omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de oude Statenvertaling erbij vermeld). Soms is er – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype. (noot AK)